

PRENUMERATA

kwartalna:

w kraju 15 złotych
za granicą 20 złotych

Numer pojedynczy
20 groszy.

Konto pocztowe czekowe
Nr. 730.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
redakcyjnej po tekście 65 groszy.
Cena za wiersz 1 m/m. szpalty
ogłoszeniowej 60 gr.
Tabelaryczne i cyfrowe 95 gr.
Ogłoszenia o zagubionych doku-
mentach 18 groszy za wyraz.
Każde ogłoszenie najmniej
1 złoty.
Za terminowy druk ogłoszeń
Wydawnictwo nie odpowiada.
Osobom i firmom prywatnym
kredytu na ogłoszenia i prenu-
meratę Wydawnictwo nie
udziela.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja: Ul. Miodowa Nr. 22.
Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 popoł., w soboty do godz. 12 w poł.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 114. Rozporządzenie Ministra Skarbu
z dnia 6 kwietnia 1932 r. o częściowej zmianie
rozporządzenia z dnia 29 marca 1932 r. w sprawie
stosowania cel maksymalnych.

Poz. 115. Instrukcja o kontroli pochodnych
arsenobenzenowych.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

114.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 kwietnia 1932 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 29
marca 1932 r. w sprawie stosowania cel maksy-
malnych.

Na podstawie §§ 3 i 7 rozporządzenia Mini-
strów Skarbu i Przemysłu i Handlu oraz Rolni-
ctwa z dnia 25 stycznia 1926 r. w sprawie cel ma-
ksymalnych (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 66) w brzmie-
niu nadanem rozporządzeniami z dnia 13 listo-
pada 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 885), z dnia
18 listopada 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 668),
z dnia 8 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19,
poz. 137) i z dnia 26 marca 1932 r. (Dz. U. R. P.
Nr. 26, poz. 247), zarządzam, co następuje:

§ 1.

Lista B towarów, wymienionych w taryfie
celnej, jako wolnych od cła, a podlegających cłom
maksymalnym, stosownie do § 2 rozporządzenia w
sprawie cel maksymalnych, ogłoszona jako za-
łącznik 2-gi do § 1 rozporządzenia Ministra Skar-
bu z dnia 29 marca 1932 r. w sprawie stosowania
cel maksymalnych („Monitor Polski” Nr. 75,
poz. 106) otrzymuje następujące brzmienie:

LISTA B

towarów wolnych od cła według taryfy celnej,
a podlegających cłom maksymalnym.

Poz. tar. celn.	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł gr
z 79	Węgiel kamienny, bru- natny, torfowy i drze- wny, koks i torf:	
p. 1	Węgiel kamienny, bru- natny, torfowy; cegieł- ki węglowe (brykiety)	12.—
p. 3	Koks	12.—

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z
dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) Jan Piłsudski.

115.

INSTRUKCJA

o kontroli pochodnych arsenobenzenowych.

Na podstawie art. 2 rozporządzenia Ministra
Zdrowia Publicznego z dnia 20 sierpnia 1920 r.
w przedmiocie wyrobu i sprzedaży pochodnych
arsenobenzolu, używanych w praktyce lekarskiej
(Dz. U. R. P. Nr. 84 poz. 560), zarządzam, co na-
stępuje:

§ 1.

Kontrola nad jakością pochodnych arsenoben-
zenu winna być wykonywana przez Państwową Ko-
misję Kontroli Pochodnych Arsenobenzenu według
przepisów, zawartych w niniejszej instrukcji.

§ 2.

Przed dopuszczeniem do obiegu pochodne
arsenobenzenu podlegają badaniu pod względem:

- chemicznym,
- biologicznym,
- klinicznym.

Wynik ujemny jednego z tych badań dyskwali-
fikuje preparat.

§ 3.

Badanie chemiczne odbywa się w Dziale Che-
mji Państwowego Zakładu Higieny i obejmuje:
stwierdzenie czystości związku, jego rozpuszczal-
ności i zawartości arsenu.

Zawartość arsenu w neosalwarsanie, nowarse-
nobenzolu, neosalutanie, myosalwarsanie i salwar-
sanie srebrowym (Silbersalvarsan) może wahać się
w granicach 17 do 21% i związki te powinny roz-
puszczać się w wodzie łatwo. Salwarsan powinien
zawierać 30% arsenu i rozpuszczać się w wodzie
w stosunku 1:10.

W przetworach leczniczych, zawierających je-
den z powyższych związków, zawartość arsenu po-
winna odpowiadać ilości znajdującego się w nich
związku podstawowego.

§ 4.

Badanie biologiczne odbywa się w Dziale Bak-
terjologii i Medycyny Doświadczalnej Państwowe-
go Zakładu Higieny i ma na celu oznaczenie tok-
syczności i wartości leczniczej preparatów. Tok-
syczność preparatów nie powinna przekraczać wię-
cej, niż o 20% toksyczności preparatu wzorco-
wego.

Toksyczność badana jest na myszach białych
wagi od 15 do 20 g. lub na szczurach białych wagi
100 do 150 g. Preparat badany wstrzykiwany jest
zwierzętom do żyły ogonowej. Zastrzykiwać należy
wolno w ciągu 20 — 30 sekund. Okres obserwacji
dla myszy 3 dni, dla szczurów 6 dni. Roztwor-
y zasadnicze preparatu powinny być przyrządza-
ne na wodzie dwukrotnie destylowanej, świeżo
przyrządzonej. Rozcieńczenia przyrządza się z roz-
tworu zasadniczego zapomocą 0,6% roztworu
chlorku sodowego.

Wykonanie ilościowe. 10 myszom wstrzykuje
się dożylnie na 20 g. wagi ciała po 1 cm.³ (neosal-
warsanu, nowarsenobenzolu, neosalutanu, myosal-
warsanu, silbersalwarsanu) w rozcieńczeniu 1:120.
Roztwór ten przygotowuje się z zasadniczego 5%
roztworu przez 6-krotne rozcieńczenie. Roztwory
rozcieńczone nie mogą stać dłużej na powietrzu
ze względu na łatwość utleniania się związków.
Z jednej próbki preparatu (jedna ampulka) należy
zatem przygotować roztwór nie więcej jak dla 5
myszy. Dawka zastrzyknięta odpowiada 0,42 mg.
na 1 gram wagi zwierzęcia.

Jeżeli w ciągu obserwacji 3-dniowej ginie
nie więcej, niż 50% myszy badanych — wynik ba-
dania jest dodatni, jeżeli zaś ginie więcej niż 50%
zwierząt, należy przerobić próbę na następnej se-
rii myszy, a wyniki badania obliczyć łącznie w obu
serjach doświadczalnych. Jeżeli liczba myszy padłych
w obu serjach przekracza 50%, preparat badany
zostaje uznany za nieodpowiedni.

Badanie toksyczności można wykonywać rów-
nież i na szczurach białych: 5 szczurom wstrzyku-
je się dożylnie w sposób wyżej przytoczony po
0,225 mg. preparatu na 1 gr. wagi ciała, w roztwo-
rze 5% na wodzie dwukrotnie destylowanej. Po
okresie obserwacji powinno pozostać przy życiu
60% zwierząt badanych.

Badanie wartości leczniczej preparatów.

Badania przeprowadza się porównawczo
w stosunku do wartości preparatu wzorcowego
na myszach zakażonych szczepem Trypanosoma
equiperalum lub Trypanosoma brucei.

Niżej podana tabelka przedstawia dawki pre-
paratu, które wstrzykuje się myszom zakażonym,
u których we krwi na 40 badanych pól widzenia
stwierdza się 4 — 10 świdrowców.

Preparat wzorcowy:

3 myszom wstrzykuje się rozcieńczenie	1:12000
3 " " "	1:8000
3 " " "	1:5000

Preparat badany:

3 myszom	1:12000
3 " "	1:8000
3 " "	1:5000

po 1 cm.³ na 20 g. wagi ciała.

Okres obserwacji wynosi po 10 dni. Codziennie
należy badać krew mikroskopowo, przyczem za
każdym razem należy zbadać przynajmniej 40 pól
widzenia przy 400-krotnym powiększeniu. Wyniki
wartości leczniczej badanej serii preparatu określa

się porównawczo z wartością leczniczą preparatu
wzorcowego; wartość preparatu badanego nie po-
winna być słabsza więcej, niż o 20% w porówna-
niu z wartością leczniczą preparatu wzorcowego.

§ 5.

Badaniu klinicznemu poddaje się tylko te pró-
by pochodnych arsenobenzenowych, które zostały
ocenione jako dodatnie w badaniu chemicznym
i biologicznym. Badanie kliniczne dokonuje się
co najmniej na 5 osobnikach przez każdego z klini-
cystów — członków Państwowej Komisji Kontroli
pochodnych arsenobenzenowych. Wyniki badań,
zawierające: 1) Objawy ogólne, 2) objawy ze stro-
ny skóry, 3) objawy ze strony przewodu pokarmo-
wego, 4) objawy ze strony układu nerwowego,
5) temperatura, 6) moc, 7) inne objawy, należy
sporządzać schematycznie według wzoru Nr. 1.

Brak natychmiastowych — po upływie 3 dni —
objawów działania toksycznego decyduje dodatnio
o dopuszczeniu preparatu badanego do użytku
leczniczego.

O ostatecznym wyniku dodatnim badania kli-
nicznego preparatu decyduje opinia większości kli-
nicystów.

§ 6.

Próby do badania pochodnych arsenobenze-
nowych, wyprodukowanych w kraju, pobierają in-
spektorzy farmaceutyczni właściwych województw
w wytwórniach, a sprowadzonych z zagranicy —
u importera. Po pobraniu prób inspektor farma-
ceutyczny opieczętowanie serie, z których pobrał
próby; pobrane próby po opieczętowaniu inspek-
tor farmaceutyczny niezwłocznie przesyła do Pań-
stwowego Zakładu Higieny (Dział Chemji), dołą-
czając odpis protokołu (wzór Nr. 2) pobrania prób.

§ 7.

Dział Chemji Państwowego Zakładu Higieny
bada otrzymane próby pod względem chemicznym
i w razie dodatniego wyniku skierowuje je do ba-
dania biologicznego i klinicznego.

§ 8.

O ile dana seria zostanie uznana za nadającą
się do użytku lekarskiego, Państwowy Zakład Hi-
gieny zawiadamia o tem właściwe Województwo
lub Komisariat Rządu m. st. Warszawy i przesyła
jednocześnie odpowiednią ilość opasek Kontroli
Państwowej (wzór Nr. 3).

§ 9.

Województwo — Komisariat Rządu po otrzyma-
niu zawiadomienia deleguje do wytwórni, względnie
importera inspektora farmaceutycznego, który po
stwierdzeniu, że nałożone przy pobraniu prób pie-
częcie są nienaruszone, poleca na każdym opako-
waniu preparatu z serii uznanych za nadające się
do użytku lekarskiego nakleić w swojej obecności
opaski Kontroli Państwowej i na każdej naklejonej
opasce przykłada pieczęć urzędową. Na każdym
opakowaniu zewnętrznym powinien być uwidocz-
niony numer serii preparatu oraz kolejne numery
ampulek tej serii.

Serie preparatów odrzuconych nie podlegają
numeracji.

§ 10.

O ile seria, z której pobrano próbę, zostanie
uznana za nienadającą się do użytku lekarskiego,
inspektor farmaceutyczny zdejmując pieczęcie na-
łożone przy pobraniu prób. Wytwórnia zwolnio-
na z pod pieczęci serie może zabrać do przerób-
ki, importer do zwrotu zagranicę.

§ 11.

O czynnościach przewidzianych w §§ 8 i 9
inspektor farmaceutyczny sporządza protokół
(wzór Nr. 3), w którym powinna być podana spe-
cyfikacja ampulek dozowanych do obrotu, lub
wyraźne zastrzeżenie, że zwolniony z pod pieczę-
ci preparat nie nadaje się do użytku lekarskiego
i że pod żadnym pozorem nie może być wypusz-
czony do obiegu.

Odpis protokołu powinien być doręczony za
pokwitowaniem wytwórcy, względnie importe-
rowi.

§ 12.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem
ogłoszenia; jednocześnie traci moc obowiązującą
instrukcja Ministra Zdrowia Publicznego z dnia
11 stycznia 1922 r. (Biuletyn Ministerstwa Zdrowia
Publicznego z dn. 1 listopada 1922 r. Nr. 2).

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Br. Pieracki.

Załącznik Nr. 1 do instrukcji dla Państwowej Komisji Kontroli pochodnych arsenobenzenowych.

Wynik badania próbek pochodnej arsenobenzenu.
 wyprodukowanej
 sprowadzonej przez firmę
 nadesłanej przez Państwowy Zakład Higieny przy
 piśmie z dnia
 Nr.
 Badanie przeprowadzone w Klinice
 na 5 osobnikach.

Wyniki badania:

1) Objawy ogólne.	
2) Objawy ze strony skóry.	
3) Objawy ze strony przewodu pokarmowego.	
4) Objawy ze strony układu nerwowego.	
5) Temperatura.	
6) Mocz.	
7) Inne objawy.	

Na zasadzie powyżej podanych wyników badaną serję

uznaje za nadającą się — nie nadającą się do użytku leczniczego.

Data:

Dyrektor Kliniki.

Załącznik Nr. 2 do instrukcji dla Państwowej Komisji Kontroli pochodnych arsenobenzenowych.

PROTOKÓŁ

pobrania prób pochodnych arsenobenzenowych.

Na skutek zawiadomienia firmy o wyprodukowaniu o sprowadzeniu pochodnych arsenobenzenowych inspektor farmaceutyczny Województwa Komisarjatu Rządu m. st. Warszawy w obecności właściciela — przedstawiciela tej firmy pobrał w dn. 193 następujące ilości ampulek tych preparatów celem przesłania ich do zbadania, czy serje te nadają się do użytku leczniczego.

Pozostałe ampulki w ilości zostały zapakowane w jedną paczkę, którą opieczętowano pieczęcią lakową. Opieczętowana paczka pozostała w firmie i odpowiedzialność za przechowanie jej w całości i nienaruszenie pieczęci przyjął na siebie p. właściciel — zarządzający — pracownik firmy.

Inspektor farmaceutyczny:

Oświadczam, iż przyjmuję na siebie całkowitą odpowiedzialność za przechowanie w całości wyżej wymienionej paczki i za uszkodzenie nałożonych na nią pieczęci.

Data:

Podpis:

Załącznik Nr. 3 do instrukcji dla Państwowej Komisji Kontroli pochodnych arsenobenzenowych.

PROTOKÓŁ

Na skutek zawiadomienia Państwowego Zakładu Higieny, że serja wyprodukowana — sprowadzona przez z której próbki pobrano w dn. 193 r. nadaje się — nie nadaje się do użytku leczniczego, z polecenia Pana Wojewody — Komisarza Rządu z dn. 193 r. zdjąłem pieczęcie z paczki, w której pozostawiono badaną serję, przyczem okazało się, że pieczęcie i zawartość jej były nienaruszone.

Ponieważ okazało się, że opakowanie ampulek odpowiada wymaganiom przepisów § 8 instrukcji Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 193 r. dla Państwowej Komisji Pochodnych arsenobenzenowych w mojej obecności naklejono na zewnętrznym opakowaniu ampulek opaski kontroli.

Po nałożeniu na każdą opaskę pieczęci urzędowej zawiadomiłem właściciela firmy p. że serję tę może wypuścić do obiegu.

Po rozpieczętowaniu paczki zawiadomiłem właściciela firmy p. że dana serja, jako uznana za nienadającą się do użytku leczniczego, nie może być wypuszczona do obrotu, że natomiast może użyć ją do przeróbki — że może zwrócić ją zagranicę.

Inspektor farmaceutyczny:

Powyższe przyjąłem do wiadomości.

Data:

Podpis:

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Kancelarii

P. Prezydenta Rzeczypospolitej.

P. Prezydent Rzeczypospolitej przyjął wczoraj po południu prezesa Banku Polskiego, p. Wróblewskiego.

Z Ministerstwa

Spraw Zagranicznych

P. Minister Spraw Zagranicznych August Zaleski przyjął w dn. 7-ym b. m. posła Z. S. R. R. w Warszawie, Antonowa-Owsiejenkę, który przedstawił P. Ministrowi nowego attaché wojskowego poselstwa Z. S. R. R., Lepina. Ponadto P. Minister przyjął posła Rzeszy Niemieckiej w Warszawie, dr. von Moltke.

W dniu 4-ym b. m. nastąpiła w Warszawie wymiana dokumentów ratyfikacyjnych konwencji między Rzeczypospolitą Polską a Republiką Grecką o eksploatacji linii regularnej komunikacji powietrznej, podpisanej w Atenach dnia 31 kwietnia 1931 roku. Wymiany dokumentów dokonali ze strony polskiej P. August Zaleski, Minister Spraw Zagranicznych, ze strony Grecji, p. Georges Lagoudakis, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Grecji w Warszawie.

Z Ministerstwa

Przemysłu i Handlu

W dn. 7 b. m. odbyło się u Pana Ministra Przemysłu i Handlu dr. F. Zarzyckiego posiedzenie Komisji, powołanej przez P. Ministra, w celu ułatwienia Ministerstwu współpracy z kupiectwem w zakresie realizacji programu pomocy dla handlu.

W posiedzeniu wzięli udział poza P. Ministrem Zarzyckim P. Podsekretarz Stanu dr. Fr. Doleżał, naczelnik Sagajłło, radca Szyszkowski oraz członkowie Komisji w osobach pp.: prezesa B. Hersego, dyr. St. Wartalskiego, dyr. J. Jakubowskiego, dyr. B. Sikorskiego z Poznania, posła prezesa W. Wiślickiego, posła H. Bruna, posła F. B. Rottenstreicha ze Lwowa i A. Gepnera.

Komisja zapoznała się na podstawie referatu p. nacz. Sagajłły z wynikami dotychczasowych konferencji Ministerstwa Przemysłu i Handlu z innymi Ministerstwami, w sprawie realizacji poszczególnych postulatów, wysuniętych przez kupieckie organizacje w zakresie programu doraźnej pomocy dla handlu oraz ustaliła metody i plan tych prac.

W pracach Komisji brać będą udział przedstawiciele zainteresowanych Ministerstw; ponadto powoływani będą rzeczoznawcy do poszczególnych zagadnień. Prace te obejmą przede wszystkim następujące kwestje: sprawy podatkowe i egzekucyjne, sprawy socjalne, sprawy kredytowe oraz sprawy monopolowe i koncesyjne.

W skład Komisji zaproszony został przez P. Ministra Zarzyckiego, na podstawie jednoznacznej propozycji wszystkich jej uczestników, prezes Związku Izb Przemysłowo-Handlowych, p. Min. Cz. Klarner.

Dyskusja wykazała całkowitą zgodność zamierzeń P. Ministra Zarzyckiego z wnioskami przedstawicieli kupiectwa.

Z Ministerstwa Reform Rolnych.

W dniu 7 b. m. P. Ministra Reform Rolnych i Rolnictwa Ludkiewicza rewizytował p. marszałek Sejmu, dr. K. Świtalski.

Publikacje urzędowe.

POSTANOWIENIE

Ministrów Przemysłu i Handlu oraz Skarbu w sprawie zmiany statutu w celu uzgodnienia jego treści z Rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o prawie o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/1928, poz. 383) oraz powiększenia kapitału zakładowego Spółki Akcyjnej pod firmą: „Boryslawska Spółka Akcyjna Przetworów Oleju Skalnego”, drogą nowej emisji akcji.

Na zasadzie art. 1 Ustawy z dnia 29 kwietnia 1919 roku o zatwierdzaniu i zmianie statutów Spółek Akcyjnych, art. 170 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o prawie o spółkach akcyjnych (Dz. Ust. 39/1928, poz. 383), Rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 stycznia 1930 r. (Dz. Ust. 3/1930) oraz art. 1 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. Ust. 86/1930,